

ТЕЛЕ

№37 (1383)
15 вересня 2022

ЭКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

АТТ R I B U T E

Кожгалантерея и аксессуары

Валізи
Сумки
Рюкзаки
Ремені
Парасолі

**Великий
асортимент**

- просп. Героїв Дніпра, 42, м-н Attribute
- вул. Миру, 25, "Торговельний центр",
1-й поверх (напроти відділу "Канцтовари")

attribute_sumki

200 днів незламності

У неділю, 11 вересня 2022 року, виповнилося 200 днів із початку повномасштабної війни росії проти України. Двісті днів українці живуть трагедіями, сподіваннями й перемогами.

За цей час 3500 ракет було випущено по території України. Повітряні тривоги лунали по всій країні.

131 000 будинків пошкоджено або зруйновано повністю. 500 об'єктів культурної спадщини пошкоджено або повністю зруй-

новано внаслідок дій армії рф. 2461 заклад освіти пошкоджено, 284 з них зруйновано повністю. 826 медичних закладів пошкоджено, 126 - зруйновано повністю.

33 049 злочинів агресії та військових злочинів Росії. 383 дитини загинуло, 747 зазнали поранень. Станом на 11 вересня правоохоронці розшукали 5532 зниклі дитини, ще 233 - розшукують.

НАЙБІЛЬШ «ТРИВОЖНІ» ОБЛАСТІ УКРАЇНИ

станом на ранок 12.09.2022
за даними alerts.in.ua

Область	Кількість сигналів	Сумарна тривалість
Луганська	2	164 дні 4 год 38 хв
Харківська	1098	40 днів 3 год 42 хв
Донецька	920	29 днів 13 год 20 хв
Миколаївська	610	26 днів 23 год 2 хв
Запорізька	788	26 днів 19 год 26 хв
Дніпропетровська	763	23 дні 13 год 22 хв
Чернігівська	420	21 день 9 год 39 хв
м. Київ	526	21 день 4 год 50 хв
Житомирська	465	19 днів 17 год 40 хв
Полтавська	532	19 днів 15 год 53 хв
Черкаська	488	17 днів 23 год 6 хв
Кіровоградська	526	17 днів 19 год 41 хв
Сумська	391	17 днів 7 год 47 хв
Київська	984	15 днів 21 год 57 хв
Одеська	417	14 днів 26 хв
Вінницька	408	13 днів 16 год 44 хв
Волинська	265	9 днів 6 год 28 хв
Хмельницька	229	9 днів 1 год 35 хв
Тернопільська	228	9 днів 51 хв
Рівненська	250	8 днів 19 год 25 хв
Івано-Франківська	193	7 днів 21 год 40 хв
Львівська	193	7 днів 18 год 18 хв
Чернівецька	162	6 днів 21 год 14 хв
Закарпатська	144	6 днів 7 год 42 хв
Херсонська	101	3 дні 2 год 56 хв
Автономна Республіка Крим	5	17 год 33 хв
м. Севастополь	2	3 год 12 хв

* Офіційне джерело про повітряні тривоги з'явилося 15 березня. Уся інформація про тривоги до цієї дати зібрана з відкритих джерел і може містити помилки та неточності. Дані про тривоги 24 лютого відсутні.

За даними Національної поліції України, відкрито 1325 кримінальних проваджень за колабораціонізм. 222 особи - в статусі підозрюваних. 126 обвинувальних актів уже передано до суду. Викрили 104 ДРГ та затримали понад 1,7 тис. осіб за підозрою в диверсійній діяльності. Правоохоронці з метою розмінування оглянули 10 тис. гектарів території. Вибухотехніки виявили та вилучили близько 110 тис. вибухонебезпечних предметів та майже 3 тони вибухових речовин. Знищили понад 29 тис. нерозірваних снарядів. Заблоковано понад 6,2 тис. російських інформканалів із загальною аудиторією майже 87 млн користувачів.

Полтавщина

За 200 днів війни по території Полтавської області російський ворог випустив 77 ракет. Удари наносили по Кременчуку, Миргороду, Карлівці та неподалік Полтави.

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 37 дата виходу 15.09.2022 Наклад 1200 Замовлення № 231

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Найкривавішим обстрілом став терористичний акт у Кременчуці 27 червня. Тоді внаслідок влучання ракети в ТЦ «Амстор» загинула 21 людина, ще одна вважається зниклою безвісти.

Загалом унаслідок ударів пошкодження отримали 126 об'єктів цивільної інфраструктури: 122 - пошкоджені, 4 - повністю зруйновані. Наразі відновлено 85 об'єктів.

Благодійність

Російська військова агресія згуртувала світ навколо України, а більшість українців перетворила на благодійників. Незважаючи на важкі часи та економічні проблеми, люди активно допомагають військовим та іншим людям, які цього потребують.

У Кременчуці з'явився новий сквер пам'яті загинувших у ТЦ «Амстор». Кожне дерево символізує загиблого під час теракту, вчиненого рашистами проти мирних мешканців міста. Висаджено 10 «чоловічих» дерев - це клени і 12 «жіночих» - квітучі сакури та яблуні.

За 200 днів війни медзаклади Полтавщини надали медичну допомогу 117 тис. переселенців, зокрема 30 тисяч пролікували в стаціонарах. За час повномасштабної війни на Полтавщині працювали 304 медичних працівники з інших регіонів. Найбільше - з Харківської та Донецької областей.

60%

2020 рік

67%

2021 рік

86%

2022 рік

За даними дослідження фонду Zagoriv Foundation, 86 % мешканців України стали благодійниками впродовж останнього року - це на 19 % більше, ніж у 2021 р., та на 26 % більше, ніж у 2019-му. Протягом перших чотирьох місяців вторгнення жертвували кошти 65 % жителів України.

Середня сума доната за період чотирьох місяців повномасштабної війни становить 9730 грн на одного благодійника. У 2021-му вона була меншою удвітеро і складала 1046 грн.

Найчастіше зростання масштабів благодійності фіксують у Західному регіоні (86 %), трохи менше - в Центральному (84 %) та Південному (81 %) регіонах. Найменше

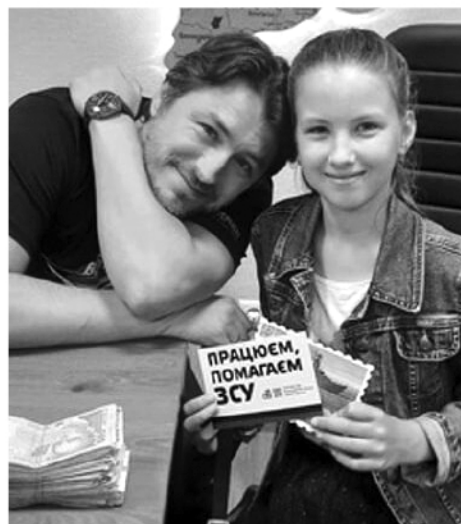
9 730 грн

2022 рік

1 046 грн

2021 рік

благодійність поширена у Східному регіоні (74 % тих, хто до 24 лютого мешкав на Сході, та 68 % тих, хто залишився там проживати). Також про зростання масштабів благодійності трохи частіше говорять місцеві мешканці, ніж внутрішньо переміщені особи (ВПО), - 83 % проти 78 %.

Середня сума пожертв за чотири місяці війни становила: на Заході України - 15 347 грн, на Сході - 5 196 грн, на Півдні - 8 083 грн, у Центрі - 8 898 грн.

Готовність жертвувати кошти суттєво залежить від платоспроможності населення. Помітно, що частіше дають на благодійність освічені й заможні люди. Особи з вищою освітою жертвували в середньому 12 845 грн, із середньою освітою - 3 800-5 400 грн.

Підготувала
Ольга ТАРАНТИНА

НОВИНИ ВИКОНКОМУ

Чергове засідання виконкому відзнялося від попередніх тим, що посеред обговорення присутнім довелося змінити залу засідань на укриття. Однак повітряна тривога не стала на заваді ухваленню важливих для територіальної громади рішень.

Готові до роботи

Очільниця відділу освіти Лілія Щербина доповіла про готовність закладів освіти до 2022-2023 навчального року. Так, у закладах дошкільної освіти зареєстровано 1534 дитини, з них 105 - із числа внутрішньо переміщених осіб. У школах навчаються 5613 дітей, із них 352 учні - із числа ВПО. 1030 дітей здобувають позашкільну освіту в ЦД та ЮТ, де відкрито 26 гуртків. За кордоном перебувають 164 дошкільняти та 770 школярів.

- Освітній процес триває в умовах війни, тож прискіплива увага приділяється безпеці всіх його учасників, - наголосила Лілія Щербина. - 3 лютого проводилась активна робота з приведення захисних споруд цивільного захисту закладів освіти у відповідність до вимог ДСНС: облаштовано вентиляцію, освітлення, місця для сидіння, зроблено запас води та медикаментів тощо. Підготовлено 11 укриттів у закладах освіти. Нині ще тривають ремонтні роботи в укриттях СЗОШ № 5 та майже завершені - в СЗОШ № 4. Разом із тим учасники освітнього процесу користуються сховищем стоматологічного відділення Горішньоплавнівської ЛІЛ І рівня, житлового будинку № 16 на вул. Конституції та підприємства «Славутич-Руда». Загалом на підготовку захисних споруд витрачено 2,9 млн грн із місцевого бюджету.

У 2022-2023 навчальному році починається поетапне впровадження нового Державного стандарту базової середньої освіти, тож учні 5 класу переходять на нову модель навчання. На створення освітнього простору Нової української школи цього року державної субвенції не надходило, а з міського бюджету було спрямовано 200 тис. грн, і переважно

силами працівників і батьків підготовлено кабінети для п'ятикласників. Сьогодні на державному рівні вирішується питання з друком паперових підручників для 5 класу, тому вчителі й учні користуються електронними версіями оригінал-макетів, які є у вільному доступі.

Проведено підготовку матеріально-технічної бази закладів освіти до нового навчального року та функціонування в осінньо-зимовий період. Забезпечено підвезення 267 учнів та 26 педагогічних працівників до шкіл міста з мікрорайонів Низи та Піддубне, сіл Келеберда, Салівка, Григоро-Бригадирівка. Завершено підготовку системи опалення до роботи в зимовий період.

Виконано ряд заходів для забезпечення протипожежної безпеки: придбання та технічне обслуговування наявних засобів пожежогасіння, замір опору ізоляції електричних мереж та електроустановок (155 тис. грн). Сім закладів освіти обладнані автоматичною протипожежною сигналізацією, проводиться її технічне обслуговування. До кінця поточного року буде встановлено АПС в ЗДО «Дюймовочка» та ЗОШ № 6.

Для естетичного розвитку

У місті з 1 вересня за шестиденним графіком розпочали роботу дві школи естетичного виховання - художня й музична.

У художній школі навчаються діти від 7 до 17 років. Затверджений контингент учнів станом на 1 вересня 2022 року складає 165 учнів, із яких близько 20 - це діти ВПО. Розмір батьківської плати - 180 грн щомісячно. Навчання здійснюється за такими предметами: малюнок, живопис, композиція, історія мистецтв, скульптура і комп'ютерна графіка.

У музичній школі навчаються діти від 6 до 17 років. Тут працюють 5 відділів: фортепіанний, струнно-смичковий, народних, духових інструментів, музично-теоретичних дисциплін. Затверджений контин-

гент учнів станом на 1 вересня 2022 року складає 320 учнів. Розмір щомісячної батьківської плати - від 160 до 200 грн.

Пліч-о-пліч зі спортом

Обидві ДЮСШ в Горішніх Плавнях, які забезпечують тренування із 13 видів спорту, теж готові до роботи в 2022-2023 навчальному році. До його початку виконаний поточний та косметичний ремонт на всіх спортивних спорудах. Закуплений необхідний спортінвентар.

У двох школах загалом сформовано 118 навчальних груп - це 1352 вихованці. Заняття проводитиме 41 тренер-викладач.

Складно, але впораємося

Під час обговорення підготовки житлово-експлуатаційних та комунальних підприємств міста до роботи в опалювальний період члени виконкому обговорили низку важливих питань, які вимагають негайного вирішення.

Станом на 10 вересня вже виконано регламентні роботи для забезпечення безперебійної подачі теплоносія на житлові будинки. Склінен викон, ремонт дверей та заготівля посипального матеріалу будуть виконані до початку опалювального сезону. З метою попередження силового навантаження на електромережі житлового фонду проведені планово-попереджувальні ремонти електромереж у житлових будинках.

Що стосується відновлення гарячого водопостачання в Горішніх Плавнях, це питання ще вирішується. Міська влада сподівається, що подати гарячу воду можна буде вже за тиждень.

На стадії завершення роботи з підготовки будівель та приміщень закладів бюджетної сфери.

Для утримання вулично-дорожньої мережі міста в зимовий період КП «СпецЕко» підготовлено 16 одиниць спеціалізованої техніки. На території підприєм-

ЗАПИТУВАЛИ - ВІДПОВІДАЄМО

З 1 вересня запрацював новий соціальний маршрут № 32, що поєднав Горішні Плавні із селами старостинських округів. У «ТЕ» № 36 було опубліковано розклад його руху, і протягом тижня редакція отримувала звернення читачів щодо збільшення кількості зупинок на цьому маршруті. Коментар надав перший заступник міського голови Олександр Чуприна.

- Письмові звернення громадян надійшли й до місцевої адміністрації, - зазначає Олександр Чуприна. - Але хочу вкотре наголосити, що відкриття соціального (безкоштовного) маршруту № 32 пов'язано з вирішенням питання щодо забезпечення перевезень між селами Кияшки, Дмитрівка, Келеберда та Салівка із центром громади - Горішніми Плавнями. Адже кількість мешканців нашої громади значно збільшилася після приєднання старостинських округів. Саме їх ми намагаємося забезпечити безкоштовним громадським транспортом. І це питання сьогодні ми частково вирішили. Із часом маршрут буде подовжено до Григоро-Бригадирівки та Солошиного, зараз там тривають ремонтні роботи.

Розглянувши звернення горішньоплавнян, департаментом ЖКГ прийняте рішення і для зручності містян додана зупинка «Капличка», що біля місцевого кладовища. Щодо зупинки біля садового товариства «Барвінок», то її додано не буде. Адже се-

зон перевезень громадян до дачних ділянок триває з 15 квітня до 15 жовтня, і задля цього працюють регулярні рейси. Тому прошу із розумінням ставитися до ситуації.

Ольга ТАРАНТИНА

ства заготовлено 2 т солі та 1000 т піску. У разі потреби пісок буде вивозитися з місця забору. Проведено поточний (ямковий) ремонт асфальтового покриття вулиць міста, станом на 19 серпня ремонт виконано на 90 % від запланованого обсягу, загальна площа укладеного асфальтобетонного покриття становить 5360 м². Поточний ремонт внутрішньоквартальних проїздів виконано на 10 % від запланованого обсягу та складає 370 м². Закінчити роботи передбачається в жовтні.

Упродовж року виконувався поточний ремонт доріг із щебеневим покриттям, загалом на суму 5995,4 тис. грн. Відновлено дорожню розмітку на вулицях міста загальною протяжністю 11 500 пог. м та площею 185 м² на суму 252,9 тис. грн. З листопада у «СпецЕко» буде забезпечене

чергування водіїв спецтехніки з метою оперативного реагування на зміни погодних умов. Уся техніка оснащена JPS-навігацією, що дозволяє здійснювати цілодобовий контроль за проведенням робіт.

Міський голова Дмитро Биков запропонував підготувати певний резерв для населення, яким можна буде скористатися в разі виникнення позаштатної ситуації:

- Минулої неділі всі зрозуміли: в разі відсутності енергоживлення ускладнюється все. Тому нині плануємо закупити щонайменше 300 т вугілля для часткового забезпечення приватного сектору й садових товариств, а також мобільні котли для місць загального користування міського населення. Очікуємо на найскладніший в історії України та міста опалювальний сезон, проте будемо

намагатися робити все від нас залежне, щоб пережити мороз в якомуо сприятливіших умовах. Пророчуємо різні сценарії, бо запевнити, що все в нас буде добре, я не можу: війна - це завжди неприємності, біль та страждання.

Відшкодування буде

Члени виконкому підтримали компенсацію витрат за безкоштовне перевезення жителів територіальної громади соціальним маршрутом № 32 «Південний» - Кияшки - Салівка. Вартість проїзду тут для одного пасажера складає 21,11 грн. Кошти для покриття цих витрат виділяються з міського бюджету. Скористатися соціальним маршрутом можуть не лише пільгові категорії громадян, а й усі охочі.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Спорт, підтримка, результат

Знагоди Дня фізичної культури і спорту, який традиційно відзначається у другу суботу вересня, в малому залі Палацу культури і творчості відбулися урочистості для спортивної спільноти міста Горішні Плавні.

У залі зібралися як заслужені майстри певних видів спорту, так і ті, хто впевнено крокують шляхом виснажливих тренувань і нових переконливих перемог; ті, хто працюють із підростаючим поколінням, прищеплюючи їм навички здорового способу життя; ті, хто відвідують заняття в місцевих дитячо-юнацьких спортивних школах і старанно прагнуть стати сильнішими й міцнішими (і вже з посмішкою згадують, як же важко було на початку виконати хоча б одне підтягування на перекладині!); і, звичайно, ті, хто забезпечує весь адміністративний і тренувальний процес у спортивних закладах Горішніх Плавнів...

День фізичної культури та спорту - свято, що не має обмежень ні за віком, ні за статтю. Спільними є лише культура поваги до свого здоров'я та мета досягати більшого.

Цього року відзначення дня спорту було дещо відмінним від попередніх. Адже вторгнення росії 24 лютого внесло свої ко-

Загалом із початку року українські спортсмени вибороли на офіційних міжнародних змаганнях з олімпійських, неолімпійських видів спорту і видів спорту осіб з інвалідністю 1819 нагород: 739 золотих, 535 срібних і 545 бронзових.

Вшановуючи пам'ять як загиблих захисників, так і вбитого мирного населення, зал піднявся в єдиному пориві на хвилину мовчання.

За час війни вже пошкоджено близько сотні спортивних об'єктів у країні, причому кожен п'ятий відновленню не підлягає. Попри це українські спортсмени,

Кожна медаль - це подвиг. Із початку року спортсмени Полтавщини на змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівня здобули 203 медалі різного ґатунку, спортсмени з видів спорту осіб з інвалідністю - 63 медалі. Присвоєно 4 звання «Заслужений майстер спорту України».

рективи й у спортивне життя нашої країни. Чимало змагань державного рівня було скасовано. Спортсмени вишукують можливості тренуватися в умовах воєнного стану. Багато хто вступив до лав Збройних сил України, бере участь у бойових діях. Як зазначив виконавчий директор відділення НОК України в м. Горішні Плавні Микола Шишліков, більше 100 видатних спортсменів країни вже полягло за нашу землю.

зокрема, й ті, що представляють Горішні Плавні, гідно виступають на змаганнях різних рівнів.

- Наше місто завжди славалося талантами, і спортивними зокрема. Імена наших спортсменів вписані в історію не тільки міста, області, нашої країни. Багатьох знають на міжнародному рівні, - зазначила, вітаючи присутніх, заступниця міського голови Надія Угнічева. - Цей рік був дуже непростим. І в цей надскладний

воєнний час наші спортсмени змогли вибороти 18 медалей на Кубку світу, чемпіонатах Європи і світу, Суперкубку ICF. Це Людмила Лузан, Людмила Кукліновська, Олег Кухарик, Павло Алтухов, Тарас Міщук, Ігор Трунов. Наше місто не просто пишається своїми спортсменами, а й надає їм велику підтримку. Адміністрація міста вважає спорт однією із пріоритетних галузей, яка повинна розвиватися. І щорічно на підтримку спорту виділяється достатньо коштів. Це покращення матеріально-технічної бази, фінансування спортивних зборів і змагань, починаючи з міських і закінчуючи міжнародними. Мабуть, тому в нас і є такі результати. Тільки на фінансування щомісячних стипендій і одноразових винагород спортсменам у поточному році з міського бюджету витрачено більше 1 млн грн.

Цілу когорту ветеранів, тренерів, вихованців ДЮСШ міста, які цього року показали високі результати; працівників, які забезпечують добробут і порядок у спортивних закладах, було відзначено під час урочистостей не тільки грамотами і подяками, але й сертифікатами на грошову винагороду. Зокрема, Подяку міського голови оголошено тренеру ІІ категорії, тренеру-викладачу з веслування на байдарках і каное ДЮСШ № 3 Максимові Апшаю; тренеру ІІ категорії, тренеру-викладачу з плавання ДЮСШ № 1 Артемові Лашку; майстру спорту України з плавання, вихованці ДЮСШ № 1 Юлії Ткаченко. Також Юлії Ткаченко вручено посвідчення про присвоєння почесного звання «Майстер спорту України» та значок.

- Спортивна громада в нас дружна і чимала, - наголосила начальниця відділу культури, спорту і туризму Ірина Зеленська. - Тільки в ДЮСШ міста навчаються 1352 дитини. Але активно працюють і спортивні федерації, клуби, громадські організації. Не в кожному місті є така матеріально-технічна база для занять фізичною культурою та спортом і при-

Бажаете в похмурий осінній день насолодитися осяяними сонцем пейзажами? Тоді обов'язково завітайте до міської виставкової зали. Художні, проте неймовірно реалістичні роботи Віктора Кобеляцького не залишать вас байдужими.

Відкриття персональної виставки художніх робіт Віктора Кобеляцького «Діти сонця» зацікавило горішньоплавнян неймовірно глибоким та реалістичним баченням витонченої та різнобарвної краси української природи й типової архітектури за будь-якої пори року. Це саме той випадок, коли кожну картину можна

розглядати здалеку, щоб сповна ввібрати в себе об'ємність зображення, та зблизька, щоби подивуватись багатогранній грі відтінків соковитої палітри та відточених крупних мазків мастихіну. Споглядаєш усе це розмаїття кольорів - і час ніби завмирає, дозволяючи всотати в себе тепло кожного промінчика сонця, що незримо присутні чи не на кожному зображенні. Та ще й під звуки живої музики у виконанні викладача музичної школи Антона Базилевича!

- Без освіти й мистецтва майбутнє України неможливе, - впевнений міський

голова Дмитро Биков, який одним із перших завітав на відкриття виставки й зізнався, що і в своїй колекції має кілька робіт Віктора Кобеляцького.

Чому виставка називається «Діти сонця»? Бо без цього світила, яке зігриває нас, неможливе життя й почуття рівноваги, пояснює пан Кобеляцький. І додає, що секрет реалістичності його робіт криється в його надзвичайній спостережливості: можна створити основу картини й за один день, але на її вдосконалення потрібно дуже багато часу, іноді доводиться витратити й кілька років, щоб робота зрештою сподобалася автору.

- На творчість надихає життя, і в кожній роботі я показую своє ставлення до навколишнього світу. А найкращі мої вчителі - природа і врода, всього іншого досяг самотужки, - зізнається автор робіт, який свого часу вступав до різних закладів художньої освіти, проте не закінчив жодного, бо самотужки митець зрозумів, що ламати себе під загальноприйнятні стандарти не зможе, а щоб творити красу, документ про художню освіту йому не потрібен.

Упродовж свого життя Віктор Кобеляцький створив понад 2 тисячі робіт. На запи-

тання про творчі плани художник відповів, що взагалі не звик бодай щось планувати - мовляв, планування вбиває справжню творчість. Любить рибалити й смачно готувати, але часто так захоплюється творчістю, що й не помічає, як спливає час.

Чисте полотно на мольберті, що повернуло увагу відвідувачів, стало приємним сюрпризом для всіх. Директорка музею Марина Безсмольна запропонувала пану Кобеляцькому першому зробити кілька мазків на ньому, а всім охочим долучитися до спільної картини «Краєса врятує світ».

Насолодитися сонячним саявом художніх робіт Віктора Кобеляцького можна встигнути до 28 жовтня.

Наталка ВЕРЕМЧУК

діляється така увага спорту вищих досягнень. Сьогодні ми маємо можливість виплачувати грошові премії спортсменам, які входять до національних збірних України; стимулювати за досягнення на всеукраїнському і міжнародному рівнях.

Насущними звучали численні побажання якнайшвидшої перемоги у війні, добра і здоров'я всім присутнім, а також нових досягнень у галузі фізичної культури і спорту в мирній Україні.

А творчі колективи додали приємних емоцій, представивши актуальні вокальні й хореографічні композиції.

Ксенія КОВАЛЬЧУК

Двісті нескінченностей війни

Історію пишуть історики,
та творять її бійці,
Вони за цю землю борються
сотні і тисячі літ

Поезія з окопів

У межах історії 200 днів - це одна мить. Для України - це 200 нескінченних смертоносних діб, кожна з яких змінила кожного з нас. Підлий напад на світанку, активні бойові дії, часткова окупація, звільнення, поступове відновлення - й усе це за 200 днів, протягом яких українці наче прокинулися від сплячки, об'єдналися і дали гідну відсіч російським окупантам. Чи змінили ці 200 днів горішньоплавнян?

Українці - нація, яка за свою історію зазнала надто багато втрат від тоталітарних режимів. Фашизм, нацизм, рашизм принесли на нашу землю безодню горя і страждань. Сьогодні ми виборюємо вільне майбутнє нашим нащадкам, які більше не знатимуть таких випробувань і пам'ятимуть нашу битву як останній бій України зі злом. А як будуть пам'ятати ці 200 днів горішньоплавнян?

Вийшовши на вулиці міста, ми планували лише почути думки пересічних громадян. Та вкотре переконалися, що в нашій країні кожен - особистість, гідна окремої розповіді.

Дмитро

З першого дня активної фази війни відомий місцевий фотограф вів лік дням війни. Як у більшості мешканців тилу міст, епіцентр його життєвих пріоритетів опинився в інтернеті: обговорення в соцмережах, військові зведення, повідомлення від знайомих.

- Я рахував кожен день і тільки нещодавно припинив це робити, - пригадує Дмитро. - А тоді я просто не міг зупинитись і весь час перебував в інформаційному полі, щоб не пропустити якесь важливе повідомлення. Звісно, найбільше сподівався на появу гарних новин, бо просто не міг навіть думки допустити, що цей жах може тривати довго. На своїх сторінках у соціальних мережах я перепочував усе, що здавалося суттєвим і важливим. А тоді такими здавалися абсолютно всі новини. Саме наприкінці лютого я так гостро, як ніколи раніше, відчув своє ставлення до рідної країни. Мене настільки глибоко зачіпало все, що відбувалось в Україні, ніби це робилося зі мною. Була маса запитань: коли ж у них нарешті закінчаться ракети? Коли вони почнуть самих себе гризти? Чи усвідомлять колись, що зробили? Коли відчують на собі наш біль та силу прокльонів? Я відчував, що кожен має робити те, що вміє найкраще, і почав створювати колажі з фото та відео і розповсюджував їх в інтернеті, щоб якомога більше людей побачила миттєвості того, що українці бачили на власні очі. Я відчував, що така моя задача на інформаційному фронті.

Тільки з приходом осені, яка запам'ятається нам як початок контрастну, внутрішня напруга зменшилась, і у Дмитра почали з'являтися думки про майбутнє. Він дозволив собі планування наступного дня та навіть тижня.

Лише зараз чоловік зрозумів, що в родині навіть не обговорювалась можливість виїхати з країни. І думки такої не виникало, адже кохана дружина нікуди їхати

не хотіла, та й для обох було очевидно, що розділятися родині тоді, коли кожен день може бути останнім, недоречно.

- Звісно, найважче було в перші тижні, але я був максимально впевнений у нашій перемозі, - зазначає чоловік. - Жодних сумнівів, коли бачиш, як безстрашно б'ються ЗСУ, як невтомно працюють волонтери. Це для мене взагалі беззаперечні герої, здатні так об'єднати та матеріалізувати загальну підтримку. Вони працюють на 10 із 10. Ефект бомби на мене справила акція Придути і Лачена по збору коштів на народні байрактари. Відчуття абсолютного єднання з усім світом у підтримці українців. І тишиш те, що таких прикладів багато. Ворог, який планував нас знищити, отримав зворотний ефект - ми об'єдналися і стали сильнішими у своїй єдності, у своїй готовності дати відсіч ворогу. Тож маємо попри весь біль та горе, з непохитною вірою в перемогу залишатись такими ж бойовими! Перемога щодня все ближче!

Лілія

Не залишила рідне місто й родина цієї горішньоплавнянки. Не змінили рішення навіть наполягання старших рідних. Молодь усвідомлювала ймовірні наслідки, але думала лише про те, що вона має допомагати країні долати ворога.

- До останнього сподівалася, що широкомасштабної війни не станеться, до останнього не збирала тривожну валізу. Тож перші дні були емоційно важкими, навантаженими, - пригадує дівчина. - Зараз уже легше, і навіть цікаво спостерігати за тим, як відбувається контрнаступ. Утішає надія, що якимось прокинешся зранку, а ЗСУ вже в Москві. Побачити нашу перемогу - моя мрія ще з 2014-го. Тоді я навчалась у Краматорську. Пам'ятаю, як оголосили зелений коридор, і я могла взяти із собою

лише одну сумку з найціннішими речами. На дно поклала свої вишиванки. Звісно, що намагалась їх сховати серед речей, прикрити, щоб під час огляду на пропускному пункті їх не помітили. Коли виїжджали з міста, проходили такий серйозний контроль, що не доведи Господи. Розуміючи, яка це небезпека, просто сиділа й переживала. Саме тоді я усвідомила себе українкою і не збираюсь відступати. Тому й намагаюсь що є сили допомагати нашим захисникам.

Дівчина - дитячий психолог, має широкую практику та значну кількість підписників у соціальних мережах. Тож коли до неї звернулися знайомі по допомогу для воїнів, то зорієнтувалась миттєво - оголосила збір коштів. Люди відгукнулись, і ось уже її родина обирає, купляє та відправляє такі необхідні на передовій рації, обігрівачі тощо.

- Сьогодні вже й малий підходить до мене й каже: «Я цією іграшкою більше не граюсь, можемо її продати - і будуть гроші, щоб купити щось для солдатів». Виходить, що волонтерський рух - це вже наше рідне. Людина - таке створіння, що може звикнути практично до будь-яких умов. Уже й до сирени повітряної тривоги наче звикли. Та малому з кожним днем стає все важче. Він почав нервувати, втрапив нормальний сон. І по роботі бачу, що така проблема не лише в нас. Зараз дуже багато мам із дітьми приходять до мене як до психолога. Найчастіша проблема - мами не знають, як поведомити дитині про загибель батька, - пояснює фахівець. - Мама - це найголовніша людина для дитини, і тільки їй під силу зберегти малечу не лише фізично, а й психічно. Головне - чітко заспокоїти дитину, що мама поряд і нікуди не збирається. Намагатися самим зберігати врівноваженість, бо спокій мами - найкраща допомога дитині, як і розсудливе пояснення, що так, війна - це страшно, але перемога буде за нами. Тільки треба ще трішки терпіння та беззастережна віра в ЗСУ, і ми будемо на коні.

Сергій Григорович

Чоловік поважного віку встиг побачити на своєму житті чимало, тож стримано ділиться своєю мудрістю:

- Я не хочу рахувати дні цієї війни. Вона ж не цього року почалась - наше покоління вже 8 років бореться з підступним ворогом! Ось коли переможемо, тоді й виставимо їм рахунок. За кожен день, за кожен ніч, за кожен краплю крові, за кожен сльозу. І подякуємо кожному, хто вижив, хто підтримував та вірив. Як нас підтримують західні демократичні країни! Їхня допомога неocenна, без них нам ой як важко було б. Звісно, люди наші дуже вірять у перемогу, волонтери як працюють! Я можу бійцям допомогти хіба що фінансово, тож при нагоді обов'язково перераховую на ЗСУ. Вони ж наша головна надія на життя. Зараз нарешті пішли в контрнаступ, та я не поспішаю радіти, щоб не було із відволеною землею туди-сюди. Хоча, чого ж

приховувати, було дуже важко на серці, тепер прийшло полегшення.

Чоловік зазначає, що нам, на відміну від багатьох, вельми пощастило, що в місті лише сирени гудуть, та й родичі начебто всі поряд.

- А скільком моїм знайомим з інших міст довелося тікати з дому? А в нас скільки людей шукають прихистку? Немісцевих же добре видно. Помітив, що тепер їх меншає, може, вже повертаються додому, бо скільки ж міст уже звільнили. Кожен сподівається, що там щось уціліло, то й поспішають відновити зруйноване. Попереду зима, а холод може змусити людей шукати кращої долі. А яка може бути краща доля, коли тебе вигнали з рідного дому? Ось я родом із Хмельниччини. Ще коли був маленьким, батьки переїхали до Ростовської області. А мені там не подобалося - боляче сприймав, коли називали хохлом. Таким відповідав, що я не хохол, а бандерівець, та ще й додавав, що мій дід служив разом з Бандерою, - сміється чоловік. - Тож як дізнався про будівництво Комсомольська-на-Дніпрі, а мені тоді було 25 років, вирішив повернутися до України. На росії, звісно, залишилися знайомі, та з 2014 року я з ними не спілкуюсь. Порвав усі зв'язки. А про що з ними говорити? Там одна мантра на всіх - що по телевізору збрехали, те для нас і правда. То й нехай вони там у своєму багні собі варяться. А нам усім витримки, терпіння і віри в наші Збройні сили. Та ніколи не забути й не пробачити того, якою ціною ми зупиняємо противника. Перемога вже скоро.

Ірина

Далеко не двоохотий день війни сьогодні переживає Ірина. Для неї відлік розпочався 12 квітня 2014 року - день, коли бандою Гірка був захоплений Слов'янськ.

- У той день я була в Макіївці. Ми були вдома і святкували два дні народження - мій і чоловіка. Після того, як довелося покинути свій дім, не залишало відчуття, що найстрашніше ще попереду. Всі 8 років я жила в очікуванні, крапку в якому було поставлено 24 лютого. Тоді вранці я одразу зрозуміла, що ось тепер усе. Почалося. Війна прийшла в моє життя вдруге. Не

знаю, що втримало мене тоді не залишити країну. Мабуть, думки про те, що до нас вони не дійдуть - ми дуже далеко від кордонів. Саме на це я розраховувала у 2014-му, коли шукала, куди тікати від війни. А по друге - куди бігти? Сьогодні я не хочу думати, скільки ще триватиме війна, щоб не розчаруватися. Знаю, що війна - це довго, криваво і не закінчиться одним днем. У мене ейфорії немає, я 8 років живу у війні, знаю, що це дуже непросто.

Контрнаступ - це, звісно, неймовірно круто, і сподіваюсь, наші звільнять усі території. Але ж зрозуміло, що швидко не буде, що ще не скоро ми почнемо, що лапті повтікали з усіх українських земель. Я не знаю, як достукатися до тих, для кого війна - це лише відео в соціальних мережах. Тих, хто наче не помічає, що в нього під носом йде війна, і думає, що його вона не торкнеться, маю розстроїти. Торкнеться кожного. Розумію, що для них слова марні. Та втішає те, що навколо мене люди, які всіляко допомагають ЗСУ чи фінансово, чи справами. Вони роблять, що можуть, і кожна крапля наближає нашу перемогу. Тим більше, що нам зараз допомагає чи не весь світ. Захід - зброєю і боєприпасами, люди - чим можуть, бо навіть одна копійка того, хто віддає останнє, важить зараз як цілий байрактар. Українці, ми вже пройшли такий довгий і страшний шлях, тому заради мирного майбутнього наших дітей маємо й надалі бути сильними! Ми зможемо, бо ми здатні на все. Навіть змінити історію всієї планети.

Р. С. Агресивний, жорстокий, недолугий сусід приніс у нашу країну дуже багато лиха, але й спонукав проявити справжній героїзм, єднання й силу наших людей. За 200 днів повномасштабної війни наша воля до перемоги тільки зміцніла. Та пам'ятаймо, що найважливіше, а тому найважче - попереду. Росіяни залишають по собі понівечені життя й долі, зруйновані села та міста. Тому після перемоги на нас чекає тривалий і непростий процес відновлення. Та як би важко нам не було, але соромно вже точно не буде.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Старт на татамі

Свято для спортсменів - це не тільки урочистості. Найбільше емоцій вихованці отримують під час участі у змаганнях. Звичайно, в переможців та призерів переважає позитив. Але останнім часом в Україні сам факт проведення змагань, особливо для дітлахів, які займаються у спортивних школах і осередках, викликає піднесення й розраду.

Напередодні Дня фізичної культури і спорту в залі боротьби дитячо-юнацької спортивної школи № 1 було проведено відкрити першість із дзюдо. До участі запрошувалися юнаки та дівчата 2009-2010 років народження та 2011 року народження й молодші. На пропозицію радо відгукнулися вихованці не лише ДЮСШ № 1, а й інших міських осередків культивування даного виду боротьби - ОДЮСШ «Олімпійські надії» та ЦДР «Елефант». Приїхали й учасники з інших міст - дві команди з Кременчука, спортсмени з Полтави та Сум. Загалом зібралося 96 юних дзюдоїстів, що доволі суттєво, зважаючи на воєнний час.

Щиру подяку за можливість організації і проведення заходу висловили Горішньоплавнівській міській раді на чолі з Дмитром Биковим, відділу культури, спорту та туризму, міській федерації дзюдо «Лікур», ДЮСШ № 1, та благодійному фонду «Серцем з Україною», очолюваному Олександром Захаровим, який допоміг із нагородною атрибутикою.

- Усіх вітаю з початком нового року і з нашим спільним святом, - звернувся до присутніх голова міської федерації «Лікур», старший тренер відділення дзюдо ДЮСШ № 1 Ігор Горяшин. - Бажаю, щоб у вас усе було добре. І щоб перемогли найсильніші!

Поединки відбувалися відразу на двох татамі. Помітно було, що вихованці теж скупили за змагальними емоціями. Активно підтримували своїх, а старші опікувалися молодшими і допомагали організаторам, а то й самі пробували себе в ролі судді на татамі.

- Я дуже задоволений, що все пройшло благополучно, - підвів підсумки першості тренер відділення дзюдо ДЮСШ № 1 Олександр Федоренко. - Переживання завжди пов'язані з тим, щоб не було

ми змогли оперативно забезпечити безпеку всім присутнім. На щастя, минулося без сирен. Та попри ці моменти тренери з інших міст із задоволенням привозять до нас своїх вихованців для участі у змаганнях, яких зараз відбувається надзвичайно мало. Щоправда, всі рішення про поїздки ухвалюються чи не в останній момент, виходячи з поточної ситуації. Так, наприклад, ми до останнього не знали, що до нас приїдуть сумчани.

У підсумку чемпіонські звання у своїх категоріях вибороли Іван Новохатько, Іван-Давид Громов, Єгор Курманов, Єлизавета Куїмова (всі - з ДЮСШ № 1), Юрій Малильйо (ДЮСШ № 1 - Flamingo Judo); Ярослав Шемет (у двох категоріях) та Назарій Яцина (ОДЮСШ «Олімпійські надії»); Єлизавета Прядко (у двох категоріях), Іван Максимов, Дар'я Пасічник, Артур Підуст, Владислав Цветков та Дмитро Бреднев («Елефант»).

Срібні медалі здобули Софія Сіміда, Кіра Куїмова, Денис Онищенко, Георгій Копитін, Владислав Хорунжий, Максим Гилевич, Катерина Хрієнко, Аріна Коліс-

трав у дітей. Цього ж разу найбільше занепокоєння викликала вірогідність оголошення тривоги під час змагань, щоб

ниченко (ДЮСШ № 1), Святослав Косолап та Ярослав Косолап (ДЮСШ № 1 - Flamingo Judo); Максим Яцина (ОДЮСШ «Олімпійські надії»); Дмитро Діхтярь і Дар'я Тодосієнко («Елефант»).

На третій сходинці п'єдесталу пошани цього дня були Олександр Чмирков, Денис Курманов, Артем Кравцов, Ілля Бурлеєв (ДЮСШ № 1), Давид Чалапко та Ігор Корабльов (ДЮСШ № 1 - «Святогор»), Михайло Кудинов, Кирило Завалій, Артем Ганзевич (ДЮСШ № 1 - Flamingo Judo); Тимофій Григоров, Гліб Томаров («Елефант»); Богдан Чекунов і Богдан Тарасов (ОДЮСШ «Олімпійські надії»).

Переможці та призери були нагороджені грамотами і медалями. Крім того кожна з команд отримала кубок на згадку про участь у першості ДЮСШ № 1 із дзюдо в Горішніх Плавнях.

СПОРТ КОРОТКО

Кульова стрільба

Європейське срібло - в горішньо-плавнянки Надії Шаманової.

Чемпіонат Європи зі стрільби кульової з малокаліберної зброї серед дорослих та юніорів у польському місті Вроцлав розпочався 5 вересня і триватиме до 18 числа поточного місяця. Та вже на екваторі змагань можемо привітати вихованку дитячо-юнацької спортивної школи № 1 Горішніх Плавнів Надію Шаманову та її тренера Віктора Недбайла зі срібною нагородою. Наша спортсменка виступила у складі жіночої команди серед юніорів разом із Віленою Бевз та Юлією Діденко. Медаль дівчата завоювали у вправі МП-5.

Настільний теніс

У День фізичної культури і спорту, 10 вересня, в тенісній залі Вищого професійного гірничо-будівельного училища зібралися спортсмени, щоб узяти участь у благодійному турнірі.

Географія учасників охопила Кременчук, Семенівку, Світловодськ, Кобелячок та Горішні Плавні. Загалом зібралося 22 тенісисти. Змагання відбувалися в парній категорії.

Найкращим цього дня став дует Сергія Кійла з Горішніх Плавнів та Миколи Зайця із Семенівки. Срібні нагороди - на рахунок Володимира Паська (Горішні Плавні) та Юрія Прокопенка з Кобелячка. Закрили трійку лідерів представники Кременчука Олексій Шиндель та Олег Швидкий.

Футбол: дозвіл отримано

Футбольні клуби Полтавщини, що виступають у першій лізі (а це СК «Полтава», «Кремінь» та «Гірник-Спорт») отримали змогу грати на рідних стадіонах. Усі необхідні дозволи від начальника Полтавської ОВА Дмитра Лунина отримано.

Раніше через відсутність відповідних дозволів не відбулися матчі, в яких мали б зіграти й наші земляки: СК «Полтава» - «Гірник-Спорт» та «Гірник-Спорт» - «Чернігів».

Розпочати сезон «гірникам» вдалося лише з третього туру. 10 вересня вони на виїзді зіграли з командою «Скорук» (Нікопольський район). Матч завершився нічиєю 1:1.

У турнірній таблиці після такого початку «Гірник-Спорт» перебуває на 6-му рядку (із 8-ми). Сподіваємося, що його перемогти ще попереду, і ситуація покращиться.

Територія сильних

Відкритий Кубок Федерації пауерліфтингу Полтавської області з жиму лежачи та класичного жиму серед усіх вікових груп відбувся 10 вересня в нашому обласному центрі.

Серед учасників змагань було п'ятеро представників спортивного клубу «Еталон» із Горішніх Плавнів.

Антон Галка (вагова категорія до 66 кг) посів перше місце серед юнаків. Усі три змагальні спроби він виконав бездоганно: 90 кг, 100 кг і 102,5 кг.

У ваговій категорії до 83 кг серед чоловіків брали участь два спортсмени. Данил Голота в класичному жимі не дотяг

до медалі, але в екіпірувальному з результатом 165 кг здобув срібло. Успішно виступив Олексій Оніщенко: у класичному жимі витиснув штангу 175 кг - це принесло йому золоту медаль, а також бронзу - в абсолютці. Екіпірувальний жим теж видався вдалим - 216 кг стали рекордом області, принесли перше місце у ваговій категорії і перше місце в абсолютці серед чоловіків.

У ваговій категорії до 93 кг витискав штангу Андрій Федоренко. На жаль, через технічну помилку у фінальній спробі п'єдесталу пошани він не дістався.

Третю сходинку у ваговій категорії до 105 кг у класичному жимі посів Альберт Літвінов, піднявши штангу вагою 162,5 кг.

Сторінки підготувала
Ксенія КОВАЛЬЧУК